

Stillingen til Hertugdømmerne, saa skal jeg, — næst at gjentage min Bemærkning om, at det, at En unblader at lade sig vaccinere, formentligen ikke skader en Andens Benyttelse af Vaccinationen, — endnu bede om Tilladelse til at bemærke, at jeg rigtignok maa beklage den eiendommelige Stilling, som ogsaa ytrer sin Indflydelse paa dette lille Punkt, men at det jo er vittterligt nok, at Hans Majestæt Kongen regjerer saavel over Danmark som over Hertugdømmerne, og at altsaa Hans Majestæt Kongen, uden hvis Bisald Intet, som her vedtages, kan blive til Lov, dersom et saadant Lovforslag her skulde vedtages, dersom det skulde vinde Folkethingets Bisald, endda vilde have det i sin Magt, hvis han fandt det saa særdeles betænkeligt, at der indtil Videre i denne Henseende var Forskiel mellem Hertugdømmerne og Kongeriget, da enten at foranstalte noget Egnende i Hertugdømmerne eller at opsætte sit Bisald, hvorved det Vedtagne da indtil Videre ikke vilde fremkomme som Lov, medens desuagtet den Tid, som anvendes paa denne Sags Behandling, ingenlunde vilde være spildt. Thi det turde dog ogsaa være at bemærke, at det ikke er sagt, at Landstinget altid vil have saameget, om jeg saa tør kalde det, Dium, ikke altid vil have de gode Dage i Henseende til strengt Arbejde, som vi for Dieblirket have, og som vi derfor vel kunde anvende til foreløbig ret grundigt at undersøge denne Sag, selv om den endelige Afgjørelse skulde falde noget senere.

Stampe: Ifald Vaccinationen var indført alene for den Persons Skyld, der skal vaccineres, kunde jeg maaskee være enig med en æret Landstingsmand fra Thyen (Mau), der har talt for Sagens Fremme; men man maa vel lægge Mærke til, at det er ikke alene for den enkelte Persons Skyld, at Vaccinationen er indført, men det er tillige for den hele Stats Skyld, for alle Statens Borgeres Skyld; og, naar man holder denne Betragtning for Die, troer jeg, at den ærede Landstingsmands Foredrag maa tabe en Deel af sin Betydning. Den ærede Landstingsmand brugte en Uttring, som jeg virkelig ikke troer kan staa ved Magt, nemlig at det skulde være overladt til Foræl-

drene at behandle deres Børns Legemer paa den Maade, som de personlig troede at kunne forsvare for Gud og deres Samvittighed. Jeg troer, at, ifald dette stod ved Magt, vilde det i mange Tilfælde komme til at stride blandt Andet mod en god Politiorde foruden imod mange andre Love.

Schytte: Den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard) gik ud fra en Forudsætning, som jeg ingenlunde kan billige. Han yttrede, at, dersom Vaccinationen, som han forøvrigt antog, var et stort Gode, blev gjort til en frivillig Sag, da vilde Fleertallet dog vedblive at lade sig vaccinere. Jeg troer virkelig ikke, at dette vil stadfæste sig; jeg troer tværtimod, at, dersom Regjeringen frigav den Ewang, der nu hviler paa de vedkommende Forældre til at lade deres Børn vaccinere, vilde mange Forældre alene af denne Grund, vel ogsaa af Egeghedsighed, Ukyndighed og andre Aarsager, unblade at lade deres Børn vaccinere, og, da der nu foreligger saa bestemte fra sagkyndige Autoriteter afgivne Erklæringer om Vaccinationens heldbringende Virkninger her i Staten, drifter jeg mig ikke til ligeoverfor saadanne Data at foretrække enkelte Mænds individuelle Skjøn om Sagen, der forøvrigt vistnok kan være begrundet ved Tilfælde, som de have oplevet, og ved Omstændigheder, som jeg ikke kan kjende. Ikke heller troer jeg, at hvad den nysnævnte ærede Landstingsmand, (Kierkegaard) og en anden æret Landstingsmand (Mau) yttrede med Hensyn til deres Kjendskab til Almuens Stemning, her kan komme i stor Betragtning; thi i en Sag som denne troer jeg, at Almuens Stemning ligeoverfor saadanne Autoriteter som dem, der her have afgivet deres Skjøn, maa staa tilbage.

Mau: Jeg skulde blot tillade mig at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til det Foredrag, den ærede Landstingsmand for Falster (Stampe) har holdt. Jeg troer, at jeg har udtalt, at hiin Ret til at sørge for deres Børn i Almindelighed bør indrømmes Forældrene; men, naar jeg bruger det Udtryk i Almindelighed, indrømmer jeg jo ders-